Szeged pedagógusainak a nyugodt, alkotómunka légkörében kell dolgozniok

A pedagógus nagygyűlésről

Szeged város tanácsa művelődési osztálya tegnap délután pedagógus nagygyűlést rendezett a Szabadság Filmszínházban. Bánfalvy József gimnáziumi igazgató megnyitója után Tari János, a művelődési osztály vezetője beszámolt az ellenforradalom óta eltelt időszak munkájáról.

Kifejtette a többi között, hogy itt az ideje a pedagógusok között is a nyugodt, alkotómunka feltételei biztosításának. A továbbiakban

a pedagógusok számára a munka becsületes elvégzése, a néphez, a szocialista rendszerhez való viszony lesz az értékmérő

— mondotta. Hangsúlyozta, hogy az eszmei zűrzavar végleges felszámolásához további türelmes, sokoldalú nevelőmunkára van szükség. Ehhez úgy juthatunk el, ha mindent megteszünk a tantestületek vezetőségeinek megszilárdítására, továbbra is éberek maradunk az opportunizmussal és a szektás türelmetlenséggel szemben. Felhívta a pedagógusok figyelmét arra, hogy maguk is

tegyenek meg mindent az ideológiai és szakmai önképzésbe való bekapcsolódással és pontos munkával az oktatás színvonalának emeléséért.

Különösen nagy nyomatékkal szólott az intrika veszélyességéről. Az egymás háta mögött tett megjegyzések fokozatosan klikkek kialakulására vezetnek, amelyek a névtelenségbe burkolózva intrikálnak egymás ellen. Kijelentette, hogy

a művelődésügyi osztály a jövőben csak aláírt bejelentések kivizsgálásával foglalkozik.

A beszámoló kitért az iskolai fegyelem kérdéseire is. Megállapította, hogy bár a fegyelem a tanítás megkezdése óta jelentősen javult és kirívó fegyelmezetlenségek nem fordultak elő, mégis van néhány jelenség, ami azt mutatja, hogy itt-ott a pedagógusok tekintélye a gyermekek előtt még nem eléggé megalapozott. Kifejezte a művelődésügyi osztálynak azt az elszántságát, hogy

minden erővel biztosítja a pedagógusok munkájának nyugodt viteléhez szükséges légkört

és egyes tanulók esetében, ha szükséges, az iskolából való eltávolítástól sem fog visszariadni.

Foglalkozott a szegedi pedagógusok szociális problémáival, különösen a lakáskérdésekkel. Elmondotta, hogy az osztály dolgozói sok esetben szolgálati lakásokat sem tudnak nagycsaládos pedagógusok számára biztosítani, mert azokban nyugdíjas magánosok laknak. Megkísérlik a nyugdíjas magánosok beleegyezésével azoknak kétszobás lakásokba való elhelyezését, hogy ezáltal néhány szolgálati lakás felszabaduljon.

Az értekezleten részt vett pedagógusok megértéssel és megnyugvással fogadták a beszámolót.

Az első vonat

Ünnepélyesen, kölcsönös baráti fogadással indult meg vasárnap a közlekedés Szeged—Szabadka vonalon

— Figyelem! Személyvonat Mihálytelek, Röszke, Horgos, Szabadka felé azonnal indul az első vágányról, balra. — hangzik a szegedi Nagyállomás peronján. A jelzett szerelvényen vörös szekfű, zöld rózsalevél-fonatok díszlenek, s a pöfögő mozdonyon magyar nemzetiszínű, vörös és vöröscsillagos jugoszláv piros-fehér-kék zászló leng.

Az egyik kupéban— a figyelmeztetésre — az ablakhoz lép egy asszony, s leszól gyermekének.

— Gyere fel Erzsike, hiszen mindjárt indul a vonat, s megyünk Zentára a nagymamához.

— Most mennek Jugoszláviába? — érdeklődik meglepődve egy Békéscsabára utazó.

— Igen — válaszolja az asszony. — Mezőhegyesről jöttünk, s amikor beszálltunk a vonatba, akkor közölték velem, hogy mától kezdve 11 órakor mindennap Szeged és Horgos között közlekedik a vonat. Megkaptam az útlevelet és most nem kellett Kelebiára utaznom, hogy átmenjek. Így kevesebbe is kerül az utazás, gyorsabban is haladunk. Horgosról közvetlen csatlakozás lesz, és már délután a szüleimnél leszünk. Tizenhárom év után...

— Mi is Zentára megyünk édesapámmal — kapcsolódik a beszélgetésbe egy 11 év körüli szőke fiú. — Én itt születtem Szegeden, bátyám odaát... és én még nem láttam a nagymamát...

A zöld jelzővel, piros sapkában azonban már jön is a forgalmista. A Szegedi MÁV Igazgatóság küldöttségének tagjai — az első út alkalmával — beszállnak és indul a vonat a Jugoszláv határ felé.

★

Röszkétől dél felé már évek óta nem ment a vonat. A sínek berozsdásodtak. Most vasárnap délben feldíszített magyar szerelvény halad át a határon. A táj nem változik: paprikát, szőlőt, kukoricát itt is, ott is termesztenek. Legfeljebb annyi a különbség, hogy mások a vasúti jelzések. Viszont körös-körül a földek szélein integető emberek, gyerekek kísérik utunkat. Ugyanaz az öröm, baráti érzés sugárzik arcukról, mint a mienkről. Szinte le sem tudjuk ereszteni karunkat az ablakokban, egész Horgosig válaszolunk a meleg, lelkes, felemelő üdvözlésre.

Megérkezünk a jugoszláv határállomásra. Zsúfolt ház" fogad bennünket. Több száz horgosi jött ki, hogy köszöntse az első menetrend szerint közlekedő vonat befutását. Rendkívül udvariasan, betessékelnek bennünket az állomás mögötti vendéglőbe, ahol terített asztalok mellett foglalunk helyet. Baráti vendégszeretettel vesznek körül a Jugoszláviában élő emberek: rántott csirkével, malacpecsenyével sült hússal kínálnak, s mellé jóízű, 13 maligános horgosi rizlinget öntenek poharainkba. Koccintanak a magyar és a jugoszláv vasutasok és közben Borsodi János, a MÁV Igazgatóság vezetője és Gyuricza Jojkity, a horgosi tanács elnöke a vendégsereggel együtt a két nép barátságára, a békére ürítik poharaikat.

★

Közben egy jugoszláv újságíróval. Dragomir Kucurskival kerülök össze. „Gyurica elvtárs a partizánharcokban vesztette el az egyik szemét" — mondja nekem, s beszélgetés közben sok szó esik arról, hogy a jugoszláv nép vezetőinek nagy része mind részt vett a partizánharcokban. A szovjet hadsereg segítségével, vérük hullásával vívták ki szabadságukat.

Szó kerül a mi tavalyi szomorú időnkről, az ellenforradalmi eseményekről is. A jugoszláv határőrök, vasutasok sapkáján a vörös csillagra esik tekintetem. Figyelmesen hallgatják, amint elmondom, hogy az ellenforradalom meggyalázta nálunk a munkáshatalom, a nemzetközi összetartás e szép jelvényét.

S a becsületes jugoszláv dolgozók velünk együtt botránkoznak meg ezen.

★

Szabadka, Zenta, Ujvidék felé már elment a csatlakozó vonat, s mi várjuk a visszaindulást. Énekelünk, ölelkezünk, koccintunk, barátkozunk. Eljöttek fogadásunkra Belgrádból, Ujvidékről, Szabadkáról is, és most mi invitáljuk őket: „Gyertek velünk, töltsünk együtt pár órát Szegeden!"

Délután 4 óra. A jugoszláv vasutasok, határőrök, kommunisták és „néptársak" is beszálltak a vonatba, s elindulunk a határ felé. Ismét integetnek a Horgos környékbeliek, majd befutunk Röszkére. Az állomáson a szegedi vasutas zenekar húzza a magyar nótákat, és vörös drapérián — magyar és jugoszláv zászló között — e felírás olvasható: „Szeretettel üdvözöljük a jugoszláv vasutas elvtársainkat."

Leszállunk. Virágcsokrokkal halmozzák el a röszkei emberek a kedves vendégeket, köszöntő szavakkal fogadják meg barátságunk ápolását. S mint amikor egy nagy család tagjai rég nem látták egymást: ölelkeznek, csókolóznak...

★

A szegedi Nagyállomás kultúrvárótermében viszonozzák a horgosi fogadtatást. Izlik a vendégeknek a röszkei rizling, emelkedik a hangulat, a zenekar húzza a talpalávalót, s magyarok, jugoszlávok, két nyelven, együtt éneklik már vagy huszadszor a partizán-indulót.

Se vége, se hossza a barátkozásnak. Alig választ el bennünket néhány kilométer, mégis évekig el voltunk zárva egymástól. Mind ez már a múlté. De azért ez az őszinte hangú találkozás is a két nemzet fiainak testvéri összetartozásával telítődik meg.

Nehéz a válás, de egy gondolat mégis megkönnyíti a búcsúzást: ez még csak a kezdete a két nép barátsága elmélyítésének...

Markovits Tibor

Elkészült az Ifjúsági Akadémia tanterve

A KISZ Szeged városi bizottsága — mint korábban már hírt adtunk róla — a legképzettebb fiatalok részére Ifjúsági Akadémiát indít. Az akadémián a szegedi ifjú kommunistákat és a KISZ-en kívüli fiatalokat leginkább érdeklő kérdésekről tartanak majd előadásokat, s rendezvényeket. Az Ifjúsági Akadémia tanterve már elkészült; igen változatos és vonzó lesz az akadémiára jelentkezők számára. Az első előadást »Hazádnak rendületlenül« címmel október közepén tartják meg. Novemberben a világhírű feltalálókkal és találmányaikkal ismerkedhetnek meg az akadémia hallgatói. Előadás, vita keretében szó lesz az ízlésről és a divatról. Decemberben az olajért való harcról tájékozódnak az akadémián. Minden bizonnyal nagy érdeklődésre tart majd számot a mesterséges hold kérdése. Az illem is a fiatalok érdeklődési körébe vág, erről is hallhatnak előadást, majd a jövő év márciusban a vallás eredetével ismerkednek. A szegedi írók egy estét rendeznek a hallgatók számára. A csillagos ég titkairól tudományos előadást hallhatnak. Igen érdekesnek ígérkezik »A tamtam dobtól a televízióig« című előadás. Az akadémia évadzáró vitájának ez a címe: »Hol a helye a magyar ifjúságnak«.

A szegedi Ifjúsági Akadémia tanterve nyolc hónapra szól. A beiratkozási díj 10 forint. Jelentkezni még lehet a KISZ-alapszervezetekben és a városi bizottságon. Összesen 300 hallgatót vesznek fel, de már eddig is több mint 150-en kérték felvételüket.

Az ország egyik legnagyobb zöldség- és virágkombinátja alakul ki Ujszegeden

Jelentős állami támogatás a Haladás Tsz új üvegházaihoz

Mint korábban beszámoltunk már erről a Délmagyarország, Újszegeden, a Haladás Termelőszövetkezetben az új hőforrás mellett nagyarányú építkezés kezdődik a közeljövőben. Az építkezés kivitelezési költségvetési tervei már fő vonalaiban elkészültek. Ezek szerint az elkövetkező két esztendőben a hőforrás nagymennyiségű hőenergiájának teljes kihasználásához 8 millió forintos költséggel épülnek új üvegházak. Még ebben az évben egymillió forintot költenek el az építkezésekhez szükséges anyagok beszerzésére.

Ez az építkezés nemcsak Szegeden, de országosan is a következő évek legnagyobb mezőgazdasági jellegű építkezései közé tartozik. A tervek szerint az ország egyik legnagyobb primőr zöldség- és virágkombinátja alakul itt ki a közeljövőben. Méretei mögött még a hajdúszoboszlói, budapesti ugyancsak melegvíz energiával üzemeltetett zöldségkombinátok is elmaradnak. Az építkezésekhez szükséges nyolcmillió forintot az állam hosszúlejáratú hitelként adja a szövetkezetnek, s a hitel megtérüléséért értesüléseink szerint a ZÖLDEX külkereskedelmi vállalat vállalja a kezességet. Az építési munkálatok megindulásával egyidőben hozzá kell látni a Haladás Termelőszövetkezet nagyobb mértékű felfejlesztéséhez is, mert a jelenlegi tagság — bár nem kevés —, de korántsem lesz elegendő az új zöldségkombinát teljes üzemeltetéséhez.

ÉRIK A SZŐLŐ...

(Tóth Béla felvétele)

Ez a szőlő már nem savanyú. Édesre érett az üllési homokon, az alföldi tüzesborok hazájában. Kezdődhet a szüret... Illetve csak kezdődhetne, ha nem bíznánk abban, hogy lesz még jó idő, melengető, szőlőt édesítő napsugár. S ha így van — legalább is a Meteorológiai Intézet ezt jósolja —, akkor érdemes egy kicsit várni a szürettel, hadd érjen a szőlő, édesebb must, tüzesebb bor lesz belőle.

Ez a véleménye Kovács Gábornak is, az Üllési Pincegazdaság fiatal brigádagronómusának, aki a gazdag termést, a súlyos fürtöket nézegeti. Ezekből a fürtökből készül a sok mezőgazdasági kiállításon díjat nyert, messze földön híres csongrádi kadarka.

Lopják az állami vagyont

A két borbarát és egy harmadik, aki most a markába nevet

— Ezek is meginnák az Isten pénzét is, ha rájuk bíznák.

— Itt vedelnek mindennap.

— Nem is a sajátjukat isszák, az biztos.

— Hát kiét?...

E párbeszéd az újszegedi Tóth-féle vendéglőben zajlott le nem is olyan régen. A két cimbora és borbarát, Szalai József és Zatykó József, akikről beszélgettek, nem hallották ezt, csak poharazgattak nyugodtan. Összekoccantották a poharat, aztán kissé megemelték, mint mikor azt mondja az ember, hogy kedves egészségére. Az is lehet, hogy jószerencsét kívántak egymásnak, s előre ittak a »medve bőrére«. Még sem lett szerencséjük a »medvéhez«.

Egy zsák a porban

Reggel fél 7 volt, mikor Szalai az Újszegedi Kender- Lenszövő Vállalat garázsának sarkán átdobott egy vég vásznat Zatykó vállára. Vigyed, komám. És Zatykó vitte, de előbb papírzsákba dugta. Hátul, a raktárak mögött aztán odadobta a kerítés tövébe. Még csak körül sem nézett, ment, mint aki munkáját jól végezte, vissza munkahelyére. Ki tudja, hanyadszor ismétlődött már meg ez a jelenet. És mégsem tűnt fel még senkinek. De mégis. Ha nem is mindjárt, de valaki arra tévedt. Lábbal megtapogatta a zsákot, halkan füttyentett, mint aki nagy felfedezést tett, ő már aztán körülnézett, s irány az igazgató irodájába. Jelentette, hogy valaki rosszban töri a fejét, meg kellene lesni, ki jön a »cuccért«. Ekkor azonban már leshették és bottal üthették a nyomát annak, aki ellopta. Szóval a zsáknak hült helye volt, csak a félrebillentett kerítésdeszka árulkodott, hogy valaki már közbeavatkozott. Nem maradt hátra csak a kérdés: ki a tolvaj és mit lopott? Nemsokára azt is megtudták.

A raktártól a garázsig...

A két borbarát, Szalai és Zatykó összeszólalkoztak. Valami vászonról vitatkoztak, s ez már gyanús volt. Előbb Szalainak tették fel a kérdést:

— Hová és hogyan vitt el egy vég fehérvásznat a raktárból?

— Én fehérvásznat? Hogyan állíthatnak ilyet!?

Úgy nézett a kérdezőre, mint a ma született ártatlanság. Addig hangsúlyozta, hogy fehérvásznat nem lopott, míg valaki közbe nem vetette:

— Ha nem fehéret, akkor csíkosat.

— Csíkosat? Azt vittünk, — felelte nagy lelki nyugalommal. — Én kivittem a raktárból a garázsig, odaadtam Zatykónak, az elvitte a kerítéshez, de onnan eltűnt. Nem tudjuk ki vitte el.

Mit mond Zatykó?

— Én kérem nem loptam semmit. Ha a Szalai csinált valamit, hagyjon engem nyugodtan, ne keverjen bele semmi disznóságba.

De Szalai nem hagyta nyugodtan. Fejére olvasta, hogy egy vég matracvásznat vittek el közösen.

— Ja, a matracvásznat? Azt vittünk.

— És miért?

— Kellett a pénz, — felelt ő is nagy nyugalommal. Azt azonban már nem vállalják, hogy ők vitték el a kerítéstől is. Tehát a két borbarát lopott, egy harmadik, valamelyik munkás megtalálta a »cuccot«, egy negyedik valaki viszont, aki elvitte a kerítéstől, most a markába nevet.

Ki tudja hányszor?

Szalait, Zatykót azonnali hatállyal elküldték, ügyüket a rendőrség vizsgálja, a vászon még nincs meg. Lehet, hogy a rendőrség majd előkeríti valahonnan, de addig se tegyünk pontot az ügy végére, az Újszegedi Kender- Lenszövőben sem. Régi közmondás, hogy alkalom szüli a tolvajt. Ehhez ebben az esetben hozzátehetjük azt is, hogy a bor is szüli a tolvajt. Az Újszegedi Kender- Lenszövőben volt alkalom. Ki tudja hanyadik alkalom volt ez? lehet, hogy nem az itteni alkalom szülte ezeket a tolvajokat; de hogy nyugodtan fedezhették jó ideig vendéglői kiadásukat, a jelek azt bizonyítják. Ezért meg kell szigorítani az ellenőrzést itt — és az újszegedi példa alapján — másutt is. Ez egyben figyelmeztetés is lenne: ne lopj; mert úgyis észreveszik. Szalai és Zatykó a »szomjúságtól hajtva« kihasználták a lehetőséget; de belebuktak. Bár igen nagystílűen csinálták, fényes nappal, nagyon magabiztosan, úgy, hogy senkinek sem tűnt fel.

Jó tanulság

Véletlenül jöttek rá, hogy valaki lopott. Ha nem vesznek össze, talán még ma sem tudják, csak egyszer, a leltárvizsgálatkor derült volna ki, hogy mi tűnt el. Tanulság ez a vállalatvezetés részére, a becsületes munkások részére. Őrizzük jobban az állami vagyont. Ne élősködjenek egyetlen üzemben, munkahelyen sem az állami vagyon fosztogatói. Hadd bukjanak bele sorra, lepleződjön le minél több Szalai és Zatykó, mert ezek népgazdaságunk vérét szívják, dolgozó népünk életszínvonala ellen törnek. Ennek megfelelően ítélkezzék majd felettük a nép bírósága is.